

Українська народна пісня – частина народної медицини

Консультація для батьків

Українська народна пісня є унікальним явищем у світовій культурі. Вона вражає розмаїттям жанрів, стилів, глибиною змісту, незбагненною й незрівняною за своєю красою й простотою поезії. Бо ж недарма народна пісня творилася протягом тисячоліть, а, отже, пройшла такий відбір. Якого не знав жоден музичний жанр.

Чим уважніша людина до народної пісні, тим легше вона відрізняє зерно від сміття, тим багатша її пожива від цілющої сили справжньої пісні.

В чому ж терапевтична дія пісні? Це так званий спеціалізований жанр, у якому майже нічого, іншого, крім емоцій немає. Ще вагітною, майбутня мама вивчає колискові, які незабаром співатиме дитині. Під часу співів і на матір, і на дитину наочуються цілющі хвилі...

Наші предки підсвідомо відчували, що колискова пісня має лікувальну (психотерапевтичну дію). Через незбагненно прості й мудрі, теплі гойдання колискового ритму й маминої інтонації передаються дитині душевна рівновага, любов і довір'я до всього живого, один до одного. Нажаль дійсність не завжди прекрасна. Та в душі дитини вже сформувався перший захисний редут – в пам'яті дитини залишається інформація про те, що в житті більше доброго, ніж поганого. Достеменно відомо, що діти, які не знали, не чули, не сприймали у своєму ранньому дитинстві ні колискових, ні повчальних забавлянок чи пестушок, ні приповідок, зростають черствими до людської біди і горя, жорстокими до людей і тварин, загальмованими до навчання і сприйняття оточуючого. Не соромтесь плакати, слухаючи гарну пісню. Дайте волю сльозам. Це ваше очищення. Пісня лікує вашу думку – це відома імперично знайдена істина.

Лікувальна функція української народної пісні є очевидною і на фізіологічному рівні. Людина свідомо чи несвідомо знаходила найздоровіший, найефективніший спосіб дихання. Нездарма дихальні вправи були особливим об'єктом уваги найдавніших лікарів, жреців, воїнів, філософів. Швидкий вдих і повільний видих в узагальненому розумінні це й є пісня. Але незрівнянно глибшою й важливішою функція української народної пісні є на рівні психологічному. Пісня непомітно й завжди несподівано допомагає стати віч –на –віч із своєю бідною, душевною травмою. Бо людині властиво ховатись від власних психічних травм, не визнавати та не помічати їх – це надто болісно. Тому важко лікувати психічні хвороби.

Через емоційний канал пісня розкриває людині суть її душевної травми, акцентуючи на добрі, красі. Реакцією на розуміння будуть сльози.

В нашому сучасному стрімкому житті тепер майже не чути в домівках колисанок наших бабусь. На жаль, зникають українські народні пісні перлини –приповідки, забавлянки, віршовані смішинки, гумористичні небилиці. А чи варто нехтувати народним досвідом?

Яку музику краще слухати з дітьми раннього віку?

Консультація для батьків

Про вплив класичної музики на інтелектуальний і духовний розвиток дитини написано дуже багато. Деякі вважають, що прослуховування класики з раннього віку приносить величезну користь для дітей, інші стверджують, що це всього-на-всього міф, і музика має мінімальний і нетривалий ефект на здоров'я та розумові здібності дитини. Пропонуємо розглянути найпоширеніші думки і взяти до уваги кілька рекомендацій батькам про те, як слухати класичну музику з дитиною з користю.

Все, що оточує малюка, так чи інакше, впливає на формування його характеру, понять про світ, життєвих цінностей. Тому для батьків дуже важливо починати прищеплювати любов до прекрасного своїй дитині з раннього віку. Спостереження за природою, відвідування музеїв, читання книг — все це допомагає дітям всебічно пізнавати цей світ і бачити красу навіть в повсякденних речах. Не менш важливу роль в естетичному розвитку дитини відіграє і прослуховування музичних творів.

Безумовно, мова йде не про сучасні хіти або улюблені пісні маминого підліткового віку, а саме про класику. Позитивний ефект класичних творів доведено психологами різних країн у результаті чисельних досліджень. Знаменитий педіатр Михайло Лазарєв стверджує, що слухати класику корисно навіть для вагітних жінок — у класичних мелодіях прослуховуються особлива вібрація і ритм, які сприяють нормальному розвитку плоду, формуванню здорової м'язової і кісткової тканин, а також внутрішніх органів.

Не менш корисні властивості має класична музика і для дітей раннього віку, вона покращує пам'ять, позитивно впливає на розвиток розумової діяльності, покращує психологічний та емоційний стан — знижує тривожність, стрес, агресію, сприяє розвитку творчих і логічних здібностей, нормалізує сон, допомагає подолати психічні, мовні і рухові розлади, позитивно впливає на концентрацію уваги.

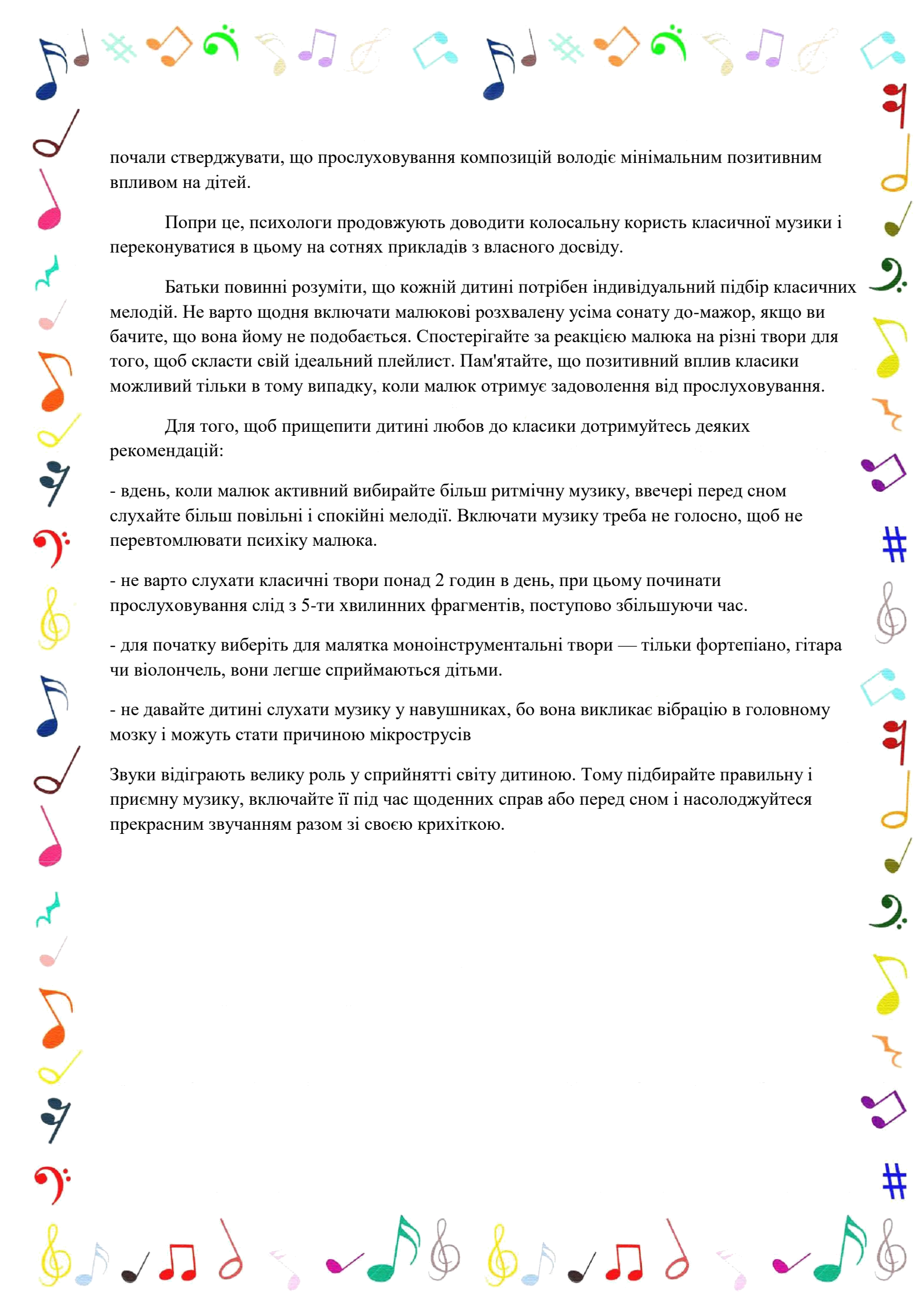
Найпоширеніші композиції для дітей раннього віку, які рекомендують психологи:

Для розслаблення: «Звуки природи» Вівальді, друга частина «Симфонії №6» Бетховена, «Світло місяця» Дебюссі, Колискова Брамса, Лускунчик, Дитячий альбом Чайковського.

При нервовому збудженні: Симфонія ля-мінор і Місячна соната Бетховена, Кантата-2 Баха, Аве Марія Шуберта.

Для зменшення тривоги: Мазурка Шопена, Вальси і «Казки Віденського лісу» Штрауса, Мелодії Рубінштейна.

Окремо варто звернути увагу на твори Моцарта. Величезного резонансу ця тема набула в 1993 році, коли вчені Каліфорнійського університету провели дослідження під назвою ефект Моцарта. У ході експерименту з'ясувалося, що студенти, які слухали сонату до-мажор відповідали на питання швидше і справлялися із завданнями краще за інших. Після цього в пресі, медіа й інших джерел інформації почали з'являтися матеріали про чудодійні властивості музики цього композитора. Батьки масово закупували касети і диски з його творами, очікуючи миттєвого ефекту на інтелектуальний розвиток свого малюка. Однак, пізніше проведені дослідження почали спростовувати факт магії музики Моцарта, вчені

почали стверджувати, що прослуховування композицій володіє мінімальним позитивним впливом на дітей.

Попри це, психологи продовжують доводити колосальну користь класичної музики і переконуватися в цьому на сотнях прикладів з власного досвіду.

Батьки повинні розуміти, що кожній дитині потрібен індивідуальний підбір класичних мелодій. Не варто щодня включати малюкові розхвалену усіма сонату до-мажор, якщо ви бачите, що вона йому не подобається. Спостерігайте за реакцією малюка на різні твори для того, щоб скласти свій ідеальний плейлист. Пам'ятайте, що позитивний вплив класики можливий тільки в тому випадку, коли малюк отримує задоволення від прослуховування.

Для того, щоб прищепити дитині любов до класики дотримуйтеся деяких рекомендацій:

- вдень, коли малюк активний вибирайте більш ритмічну музику, ввечері перед сном слухайте більш повільні і спокійні мелодії. Включати музику треба не голосно, щоб не перевтомлювати психіку малюка.
- не варто слухати класичні твори понад 2 годин в день, при цьому починати прослуховування слід з 5-ти хвилинних фрагментів, поступово збільшуючи час.
- для початку виберіть для малятка моноінструментальні твори — тільки фортепіано, гітара чи віолончель, вони легше сприймаються дітьми.
- не давайте дитині слухати музику у навушниках, бо вона викликає вібрацію в головному мозку і можуть стати причиною мікрострусів

Звуки відіграють велику роль у сприйнятті світу дитиною. Тому підбирайте правильну і приємну музику, включайте її під час щоденних справ або перед сном і насолоджуйтеся прекрасним звучанням разом зі своєю крихіткою.

«Завдання музичного виховання дошкільників у світі вимог базового компоненту освіти»

Консультація для вихователів

Базовий компонент дошкільної освіти – це державний стандарт, що визначає вимоги до обов'язкових компетентностей та результатів освіти дитини дошкільного віку (6-7 років), а також умови, за яких вони можуть бути досягнуті відповідно до міжнародних стандартів якості освіти.

Мета Стандарту – збереження самоцінності дошкільного дитинства, визначення особистостей та вимог до рівня розвиненості, освіченості та вихованості дитини дошкільного віку, забезпечення наступності між дошкільною та початковою освітою.

Освітній напрям «Дитина у світі мистецтва»

Мистецько-творча компетентність – здатність дитини практично реалізовувати свій художньо-естетичний потенціал для отримання бажаного результату творчої діяльності на основі розвинених емоцій та почуттів до видів мистецтва, елементарно застосувати мистецькі навички в життєвих ситуаціях під час освітньої та самостійної діяльності.

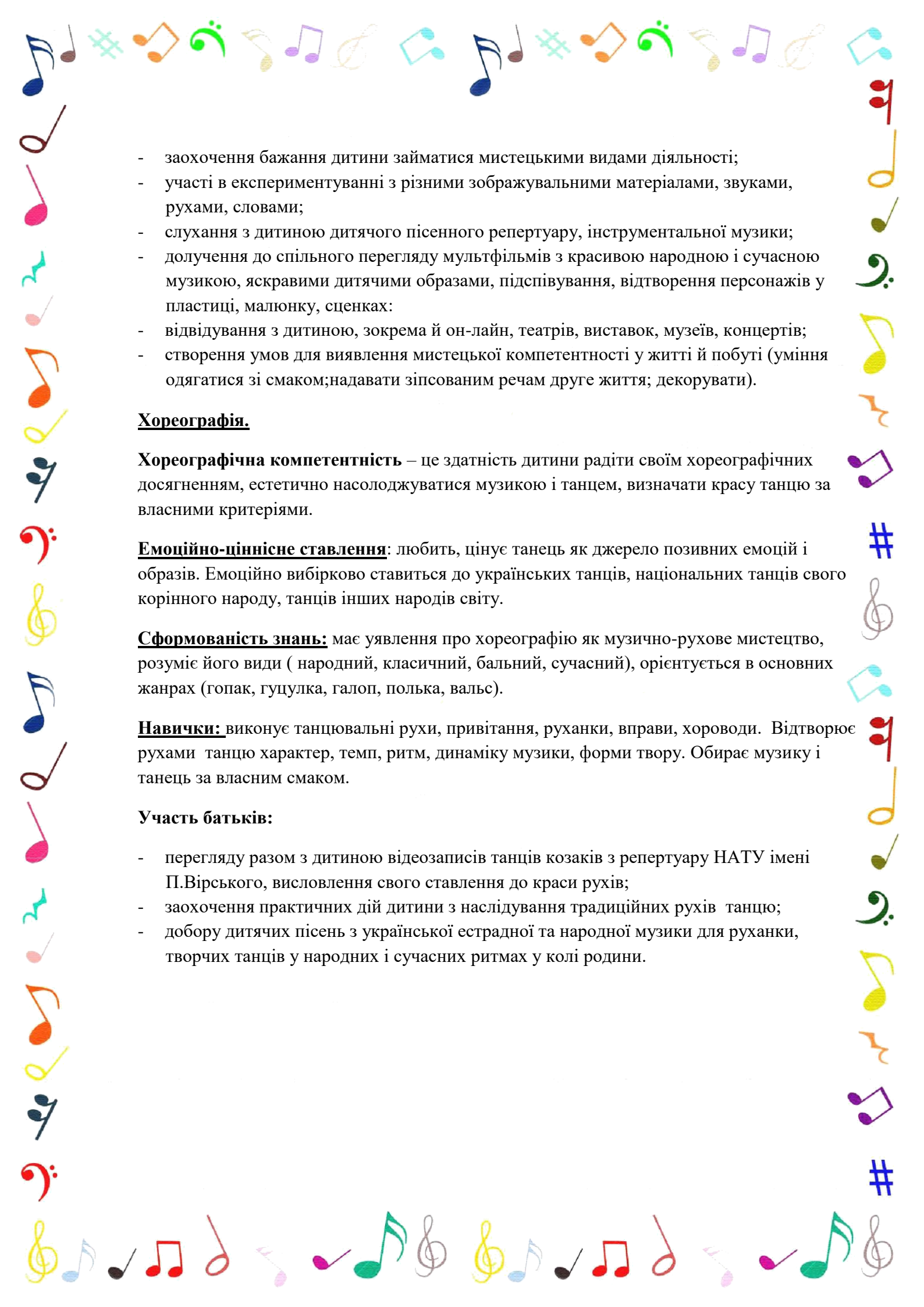
Емоційно-ціннісне ставлення: емоційно відгукується на прояви краси в довкіллі, побуті та творах мистецтва, виявляє ціннісне ставлення до творчості художників, музикантів, співаків, танцівників, письменників. Виявляє інтерес до мистецької діяльності. Позитивно відгукується на пропозиції включення в різні види мистецько-творчої діяльності (малювання, ліплення, аплікація, слухання музики, співи, музична гра, музично-ритмічні рухи, гра на дитячих музичних інструментах, театралізація малих літературних творів, розігрування спектаклю).

Сформованість знань: має елементарні уявлення про види мистецтва. Розуміє мистецтво як результат творчої діяльності митців, виконавців. Виявляє інтерес до творів різних видів мистецтва, впізнає знайомі твори, проявляє до них особисте ставлення, висловлює враження від мистецтва, інтерпретує твори. Розуміє призначення зображувальних матеріалів, театрального реквізиту, атрибутів для образотворчої, театралізованої, музичної діяльності; здатна до реалізації творчого задуму за їх допомогою.

Навички: дитина здатна розрізняти основні жанри музики (вокальні, інструментальні), вистави різних театрів (ляльковий, музичний). Володіє доступними техніками та відображає ними життєві враження та почуття. Має найпростіші навички виконавської культури (декламує, передає рухами характерні ознаки персонажу) та культури глядача (володіє елементарною культурою поведінки під час свят, концертів в освітніх та мистецьких закладах). Співпрацює з дітьми, зокрема з особливими освітніми потребами, й дорослими заради спільного успіху під час мистецької діяльності.

Участь батьків.

Підтримка батьками процесу формування мистецько-творчих навичок дитини може відбуватися шляхом:

-
- заохочення бажання дитини займатися мистецькими видами діяльності;
 - участі в експериментуванні з різними зображувальними матеріалами, звуками, рухами, словами;
 - слухання з дитиною дитячого пісенного репертуару, інструментальної музики;
 - долучення до спільного перегляду мультфільмів з красивою народною і сучасною музикою, яскравими дитячими образами, підспівування, відтворення персонажів у пластиці, малюнку, сценках;
 - відвідування з дитиною, зокрема й он-лайн, театрів, виставок, музеїв, концертів;
 - створення умов для виявлення мистецької компетентності у житті й побуті (уміння одягатися зі смаком; надавати зіпсованим речам друге життя; декорувати).

Хореографія.

Хореографічна компетентність – це здатність дитини радіти своїм хореографічним досягненням, естетично насолоджуватися музикою і танцем, визначати красу танцю за власними критеріями.

Емоційно-ціннісне ставлення: любить, цінує танець як джерело позитивних емоцій і образів. Емоційно вибірково ставиться до українських танців, національних танців свого корінного народу, танців інших народів світу.

Сформованість знань: має уявлення про хореографію як музично-рухове мистецтво, розуміє його види (народний, класичний, бальний, сучасний), орієнтується в основних жанрах (гопак, гуцулка, галоп, полька, вальс).

Навички: виконує танцювальні рухи, привітання, руханки, вправи, хороводи. Відтворює рухами танцю характер, темп, ритм, динаміку музики, форми твору. Обирає музику і танець за власним смаком.

Участь батьків:

- перегляду разом з дитиною відеозаписів танців козаків з репертуару НАТУ імені П.Вірьського, висловлення свого ставлення до краси рухів;
- заохочення практичних дій дитини з наслідування традиційних рухів танцю;
- добору дитячих пісень з української естрадної та народної музики для руханки, творчих танців у народних і сучасних ритмах у колі родини.